

[Rahbek.]

kring 30, og ifølge Ministerens Udtalelse handles de nu til en Værdi, der ligger over det dobbelte, over 60; det er jo en Udvikling i den heldige Retning.

For øvrigt er Forholdet jo det med dette Lovforslag i Lighed med det, der blev vedtaget den 30. Januar 1932, at det, inden det træder i Kraft, skal godkendes ved en Afstemning blandt Obligationsejerne, saa man kan med nogen Ret sige, at disse selv faar Lov til at bestemme, om de ønsker, at Loven skal faa Gyldighed eller ikke, men forhaabentlig kan der ikke være Tvivl om Resultatet af denne Afstemning.

Dertil kommer saa, at den højtærede Indenrigsminister har været saa hensynsfuld over for Obligationsejerne at foreslaa, at saafremt det faar Betydning i skattemæssig Henseende, maa Renten anses som værende beregnet af Obligationens oprindelige Værdi, hvad der i Praksis vil sige, at den Rente, hvorefter en eventuel Skat skal beregnes, ikke bliver 5 eller $4\frac{1}{2}$ pCt., saaledes som det er Kuponernes Paalydende, men Rentebeløbet skal sættes i Forhold til den fulde Værdi; det vil sige, Renten bliver 4 og 3,6 pCt. Det er en lille Venlighed, som Obligationsejerne forhaabentlig vil paaskønne; det er vist det, man i et Teaterstykke, som for Tiden gaar paa Det kongelige Teater, kalder for „Smørelse“, og vi kan kun alle sammen haabe og ønske, at Ordningen maa glide saa let som muligt.

Ogsaa for den anden Part, for Laantagerne, betyder den nye Ordning en ikke uvæsentlig Lettelse i den aarlige Ydelse. Ministeren opgjorde forleden Dag den samlede øjeblikkelige Lettelse for Laantagerne til i alt 1,36 pCt. Det er en betragtelig Lettelse, og vi maa haabe, at Foreningens Forhold vedblivende vil stille sig saaledes, at denne Lettelse kan opretholdes.

Jeg skal for øvrigt ikke gaa nærmere ind paa Enkeltheder; Ministeren har baade i Bemærkningerne til Lovforslaget og ved Fremsættelsen gjort Rede for Enkelthederne. Jeg gaar ud fra, at Forslaget vil blive henvist til Behandling i et Udvalg, og saa bliver der jo rig Lejlighed til at drøfte Enkeltheder — jeg mener for øvrigt ogsaa, at de egner sig bedst til Drøftelse i et Udvalg —, ligesom jeg gaar ud fra, at vi i Udvalget kan faa Lejlighed til at se paa den Vurdering af Foreningens Aktiver og Passiver, som er den økonomiske Basis for Nyordningen.

Det er ogsaa mig bekendt, at der, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nævnte før, blandt Laantagerne hersker nogen Utilfredshed med den nuværende

Ledelses Sammensætning. Det er dog mit Indtryk, at det ikke er selve Ledelsen, man er misfornøjet med, men den Maade, hvorpaa Ledelsen er sammensat; man mener, at Laantagerne i højere Grad, end Tilfældet er nu, burde være repræsenteret baade i Bestyrelsen og Direktionen. Men jeg er ogsaa enig i, at dette Forhold egner sig bedst til at undersøges i det paagældende Udvalg; hvis det gaar, som vi alle haaber, at Foreningen inden alt for længe paa ny kan optage sin Udlaansvirksomhed, er det kun rimeligt, at Laantagerne faar den Repræsentation, som de har rimeligt Krav paa.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige vor Medvirkning til en velvillig Behandling af Lovforslaget.

Hasle: Det er altid en betænkelig Sag at røre ved Landets Kreditinstitutioner, og det var ogsaa i sin Tid en betænkelig Sag at give sig i Kast med Jydsk Landhypothekforening. Jeg tænker paa Tiden omkring Oktober—November 1931. For den, der som jeg havde haft Lejlighed til at følge denne Forenings Virksomhed i Jylland og havde set, hvorledes den anbragte sin Reservefond, skjulte Tabene ved Salgene af sine Ejendomme, var der i Virkeligheden, hvis man interesserede sig for offentlige Forhold, ikke andet at gøre end at skride ind. Jeg tog det Ansvar paa mig i sin Tid at henlede Opmærksomheden paa de rette Forhold i en Artikel i „Berlingske Tidende“. Uden at overdrive Betydningen af dette vil jeg sige, at det var et ret tungt Ansvar at paatage sig; men Tiden viste jo ret hurtigt derefter, at det var nødvendigt.

Saaledes som Situationen dengang forelaa, maa jeg erkende, at jeg ansaa Foreningens økonomiske Stilling for langt ringere, end den i Dag har vist sig at være. Baade efter de Regnskaber, jeg har haft Lejlighed til at se, og navnlig efter det Forslag, Ministeren har fremsat her i Tinget, synes Stillingen at være ikke saa ganske ringe. Jeg maa slutte mig til det ærede Medlem Hr. Rahbeks Krav om, at de Oplysninger, det er muligt for et Folketingsudvalg at faa fat i, bliver os forelagt i Udvalget, saaledes at vi, til en vis Grad i hvert Fald, kan bedømme, om man nu paa den anden Side ikke er blevet noget for optimistisk.

Nu vil jeg naturligvis ikke dermed sige, at Udvalgsmedlemmerne derefter, naar disse Oplysninger er forelagt, kan paatage sig Ansvaret for, at denne Bedømmelse er rigtig. Ansvaret for, at denne Bedømmelse er rigtig, maa hvile paa Bestyrelsen, Re-